

Anti-Orbán, a „messiás”

2012 október 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Eleget láttunk, hallottunk és olvastunk október 23. óta arról, hogy a nyugati sajtó hogyan tálalta az eseményeket. Mégis érdemes talán visszatérni még ezekhez a nyugati híradásokhoz, mert túlságosan is tanulságosak ahhoz, hogy könnyedén túltegyük magunkat ezek fontosabb jellegzetességein.

A legfontosabb tanulság az, hogy akármi történik nálunk, azt a nyugati tömegtájékoztatás nagyrészt úgy tálalja, ahogy a gazda valahonnan megrendeli, és úgy torzítja, ahogy éppen nem szégyelli. A politikai irányultság a tálalásban még természetes lenne, amennyiben az valós adatok, tények, számok értelmezésében, kommentálásában jelenne meg. Most azonban világlapok, hírügynökségek tettek tanúbizonyságot arról, hogy a „sajtótisztesség” ma már végképp nem szalonképes a nyugati sajtóban. Az osztrák közszolgálati csatorna, az AFP francia hírügynökség és nyomában a Le Figaro csupán kirívó példái annak, hogyan lehet semmibe venni még a nyilvánvaló tényeket is, hogyan lehet úgy tenni, mintha számtanból mindenki megbukott volna odakint, holott csak morálisan buktak meg a balliberális vagy akármilyen beállítottságú újságírók, szerkeszt?k és kiadóik.

Alighanem az is hiábavaló lenne, ha bevezetnének nekik egy arányismereti tantárgyat gyorstalpalóként, mert aki csak egy pillantást vetett a Kossuth téri tüntet?k sokaságára, és egyet a „millásokra”, az annyit feltétlenül láthatott, hogy a kormány mellett tüntet?k száma sokszorosan meghaladta az ellenzékiekét. Ehhez semmilyen iskolai vagy tanfolyami végzettségre nincs szükség. Miért hát ez a torzítási kampány? Mert úgy ítélik meg, hogy Magyarországon elkezd?dött a választási kampány, és nekik egyebek mellett így is be kell szállni a kampányba: ha eddig nem sikerült megbuktatni az Orbán-kormányt, sikerülhessen majd 2014-ben. Ez olyan súlyú politikai érdek a megrendel?iknek, hogy tárgyilagosságnak vagy erkölcsnek ebben a játszmában nincs helye. Itt tart Európa. Nem számít, hogy messze földön is b?zölög ez a kampánystratégia a hazugságok, az arcátlan torzítások izzadtságszagától. Lesújtó képet mutat ez a sajtószabadságnak nevezett politikai garázdaság. Csak az számít, hogy tudassák a világgal: pártot és miniszterelnököt mi választunk Magyarországnak.

Túl az egyoldalúra sikerült számháborún, ezért áll a híradások középpontjában az a Bajnai Gordon, akit Amerikában már kijelöltek a magyar tartomány eljövend? miniszterelnökének, akit az egyik európai újságíró egyenesen messiásként említ. Ez a furcsa messiás állítólag „tüzes” beszédet mondott a Milla gy?lésén. Hallottuk, olyan tüzeset, hogy alig tudta elmondani, talán azért, mert égette a száját. Talán azért is, mert eszébe jutott beszéd közben a múltja, és szónoki képességek nélkül amúgy sem lehet könny? a népet mozgósító messiás szerepében fellépni, hátha még a tönkretett vagy öngyilkosságba hajszolt libatenyészt?k s egyéb emlékek is kísértik közben. Az persze érthet?, hogy ha már Gyurcsány oly mélyre ásta magát a magyar közéletben, hogy nem lehet rá építeni, akkor kell valaki, akit viszont még a választásokig fel lehet építeni és ki lehet stafírozni. Ezt a valakit találták meg Bajnai személyében, aki majd „pártok fölött” egyesíti a bal- és liberális oldalt, függetlenül attól, hogy a baloldalhoz – ha volna bal- és jobboldal egyáltalán – neki aztán igazán semmi köze, liberálisnak pedig annyira nevezhet?, amennyire kiszolgálóként a globalizmus stratégiáját vezényl?knek arra szükségük van. Ezért tálaltak alá egy Millát

lágyan lengedez?, kábító cigarettafüstben, elbitorolt jelszóval egy „Haza és haladás”-t, lopott névvel egy „Szolidaritás”–nak elnevezett álszakszervezetet, és végül egy sokatmondó névvel ellátott vadonatúj pártféleséget, amely azt mondja: „Együtt 2014”.

A Berliner Zeitung újságírója fején találta a szöget, amikor azt írta, hogy Bajnai Gordon személyében találtak egy „anti-Orbánt”. Ilyen ínséges id?kben, amikor a balliberális körök súlyos személyiséghiánytól szenvednek, ez is valami. Csak az a kérdés, hogy ezzel a találmánnyal mit lehet kezdeni. Lehet-e anti-Orbán-politikával diadalt aratni a választásokon? Korábban egy felettébb ambiciózus és er?szakos asszonyság ezt már kipróbálta nálunk. Csúnyán belebukott. Ez a mostani nyugati sajtókampány sem egyéb, mint anti-Orbán-kampány, és itthon nem sok jele van annak, hogy fene nagy sikert aratott volna. Az „antisággal” önmagában általában is nehéz sikert aratni, ha nem társul hozzá ígéretes politika, gazdasági program, hiteles szó és hiteles személyiség. Nagymértékben nehezíti a helyzetet, ha ezzel szemben a támadott oldalon er?s személyiség áll, aki ráadásul azt is bizonyította már, hogy jobban érdekli hazája sorsa, mint az, hogy mit szólnak hozzá az Európai Unió bürokratái, az IMF, némely amerikai külügyérek, vagy most éppen az önmaguk lejáratásán buzgólkodó, egykor talán mértékadónak tartott baloldali és liberális nyugati sajtóorgánumok.

Ahelyett, hogy jósolgatnánk a következ? választásokra, maradjunk annyiban, hogy meghökkent? lenne kormányon látni 2014-ben együtt a vállalkozói és politikai múltjával terhelt Bajnait, a könny?drogos millásokat és a korábbi „bohócforradalom” szervez?it. Ha kiegészítésül még csatlakozik hozzájuk Gyurcsány és Vadai Ágnes, esetleg Botka László meg néhány LMP-s, akkor csakugyan kész a csapat. De micsoda csapat!

magyarhirlap.hu - Bíró Zoltán

Ajánló